

Hledají cestu k sobě i k druhým

TŘEBÍČ (mad) - Katolické gymnázium Třebíč je všeobecné církevní gymnázium se čtyřletým a osmiletým oborem vzdělávání, jehož zřizovatelem je Biskupství brněnské. V pátek 24. března oslaví třicet let své existence. Ve znaku má plachetnici jako symbol neustálého pohybu kupředu. Jeho bezpečným lodivodem v rozbořených vodách je posledních devět let Ing. Mgr. Vít Feldbabel. Společně jsme si povídali o dlouhé a nelehké cestě, kterou škola za třicet let prošla, ale také o hodnotách a principech, jimiž žije.

Katolické gymnázium si připomíná třicet let své existence. Historie církevní školy v těchto místech ovšem sahá mnohem hlouběji do minulosti.

Rád kapucínů, který založil školu, se zde objevuje v 17. století. V roce 1934 byla založena serafinská škola, čímž byl dán základ církevního školství v Třebíči. Přišla druhá světová válka a škola skončila. Dokonce tyto prostory nějaký čas fungovaly jako lazaret pro německou armádu. Po druhé světové válce přišli komunisté, kteří se se zdejšími církevními řádem vypořádali velmi rychle. Řešilo se, co bude s budovou. Někdy čas se stala součástí trebičské nemocnice, bylo zde oddělení ušní a dětské, poté areál využívala střední strojírenská škola. Po revoluci v euforii ze svobody se projevil myšlenka navázat na církevní školství z první republiky. Našlo se dost nadšených a odhodlaných lidí, kteří to dokázali. V roce 1992 se na ministerstvu školství a biskupství podařilo vyřídit všechna povolení. Od září roku 1993 zahájilo katolické gymnázium výuku v budově na ulici 9. května pod bazilikou.

Zřizovatelem církevní školy je církev, není to tedy státní škola. Jaký je rozdíl ve financování samotného chodu školy?

Nejzásadnější rozdíl je ve financování neinvestičních nákladů. Co se týká financování samotné výuky, pobíráme dotaci z ministerstva školství. Asi před třemi lety prošlo regionální školství reformou financování. Dříve

byla normativní, takže se financování vázalo na počet žáků. Mezi školami to vedlo k bojům doslova o každého žáka. Dnes už je to naštěstí jinak. Provoz ve státních školách hradí zřizovatel, zatímco my máme provoz zahrnutý do dotace z ministerstva. Investiční náklady řeší zřizovatel, v našem případě tedy za biskupství.

Není to tak dávno, kdy škola otevřela architektonicky velmi zajímavě zpracované nové křídlo. Jak se podaří církevní škole financovat takovouto záležitost?

To je možné jen díky dotacím, hlavně z Evropské unie, a fondům, které nám umožňují peníze získat. Je sice pravda, že církev dostává restituce, které by na tyto účely teoreticky mohla použít, avšak budoucí financování církví je hodně složitou záležitostí a systém se musí teprve nastavit. Není možné, aby peníze, které církev od státu má, jednoduše prostavěla. Je potřeba je investovat tak, aby generovaly další peníze pro následující chod. Peníze získáváme prostřednictvím nejrůznějších projektů. Právě toto křídlo bylo postaveno z IROP (Integrovaný regionální operační program) a získali jsme z nich 95 % celkových uzatčených nákladů, 5 % investovalo biskupství. O prázdninách se pravděpodobně zahájí další stavební úpravy druhého nadzemního patra. Opět budeme čerpat dotace z IROP, měla by to kolem 15 milionů korun. Bohužel se potýkáme s tím, že je celý objekt památkově chráněný, a proto se nám mnohdy veškeré stavební úpravy prodražují.

To jsou tedy rozdíly ve financování, ale rozdílů je samozřejmě mezi církevní a státní školou víc. Důležitou roli hraje víra a náboženství. Na druhou stranu ale ne všichni studenti nutně pocházejí z katolicky založených rodin. Z jaké části je náboženství součástí výuky a je pro studenty povinné?

Vždy, když padne tento dotaz, říkám, že nejsme školou, jejímž cílem je obracet studenty na víru. Setkal jsem se dokonce s názorem, že absolventi kato-

lického gymnázia jsou budoucí kněží nebo řádové sestry. Tak to vůbec ne. Všechna gymnázia, naše nevyjímaje, se snaží poskytovat kvalitní přípravu na maturitu, úspěšné složení přijímacích zkoušek a následné studium na vysoké škole. Soustředíme se na osobnostní rozvoj studentů, vedeme je k hlubšímu uvědomování některých hodnot, které v jiných školách nejsou tolik zdůrazňovány, umožňujeme jim jejich rozvoj zažívat a pracovat na něm. Je to nabídka, není to nic, co bychom nařizovali. Součástí výuky je i náboženství, ale jde o výchovu, v níž se žáci seznamují nejen s křesťanstvím, ale řeší i mnoho etických otázek. Podobný obsah má předmět, který se vyučuje v kvartě - Strategie osobnostního rozvoje. Když si povídáme o povinnostech, patří k nim čtyři povinné školní mše v průběhu celého školního roku. Pro nevěřící jsou místem setkání. Společně se scházíme na začátku školního roku, kdy se přivítáme po prázdninách, poté před Vánoci, v týdnu kolem 25. března u příležitosti slavnosti školy (připomenutí výročí založení) a pak na konci školního roku, kdy se loučíme. Každý týden máme školní mši pro žáky i učitele, která je dobrovolná.

Osobně vnímám rozdíl mezi státním a katolickým gymnáziem hlavně v přístupu k žákovi. Pociťov se tu člověk cítí dobře díky přátelskému až rodinnému prostředí. Oproti tomu státní školy cílí především na prospěch a výkony a prostředí nemusí nutně působit právě přátelsky. Duchovní rozměr funguje jako nadstavba toho všeho, co má kvalitní škola mít.

Myslím si to také, nebo spíš, chci v to doufat, že tomu tak je. Nejste první, kdo mi něco takového říká. Pravidelně se potkáváme třeba při dnech otevřených dveří či při jiných příležitostech s rodiči i absolventy a ti mají podobné zkušenosti. Obzvláště když k nám přichází zájemci o studium a mají možnost srovnání se státní školou. Ptám se jich, jak se jim tu líbí, a často se zmiňují tyto rozdíly. Prostředí naší školy má jakési genius loci.

Prostory vyzařují určitou atmosféru a lidé ji dotvářejí.

Církevních škol postupem času stále přibývá a postupně mizí i předsudky, že ve srovnání se státními školami nenabízí dostatečnou kvalitu výuky. Konkrétně v Třebíči panoval mezi veřejností názor, že absolventi státního gymnázia mají vyšší šanci uspět u přijímacích zkoušek na vysoké školy než ti z katolického. Věřím, že dnes už je to jinak.

Jsem zde již devátým rokem a pravdou je, že jsem přicházel ve chvíli, kdy na tom škola nebyla nejlépe a nebylo jisté, zda třeba nespěje k zániku. Mnohými byla brána jako „běčková“ škola, do níž nastupovali ti, kteří se nedostali na státní gymnázium. Domnívám se, že se nám podařilo nastartovat takové změny, které vedly k zásadnímu obratu vnímání školy. Myslím si, že dnes veřejnost dobře ví, že výhody studia na našem gymnáziu nespočívají v tom, že by snad studium bylo jednodušší, ale ve věcech, které studentům nabízíme navíc vedle samozřejmě kvalitního vzdělání. Jsou to právě ty věci, o nichž jsem se před chvílí zmiňoval. Nový kurz, který jsme nastavili, škole pomohl. Není to jen moje zásluha, jsou zde šikovní učitelé a zaměstnanci, a ti všichni se na kvalitním vzdělávání a příjemném prostředí podíleli a podílejí. Šlo jen o to si ujasnit, o co chceme usilovat, nastavit procesy postupných změn, pak se nám začalo dařit. Teď jsme na tom velmi dobře a zájem studentů je velký. Nejde pouze o nějaký „wellbeing“ (pohoda, blahobyt..., pozn.), aby se studenti měli dobře, a tím to končí. Pořád platí, pokud má škola dávat smysl, musí naši absolventi být dobře připraveni nejen na přijímací zkoušky, ale i na další studium na vysoké škole. A o to tady usilujeme. Mimochodem obecně platí, že v církevních školách je kvalita výuky velmi dobrá, dokonce lepší než ve školách státních, což nám potvrdil ve své prezentaci inspekčních dat náměstek ústředního inspektora před třemi lety na konferenci církevních škol.

Školní areál a bývalý kapucínský klášter

v historických fotografiích

PÁTEK 24. března 2023 v 17:00

Katolické gymnázium Třebíč – aula

Přednášející **Zdeněk Pukner**

Dost možná je to i tím, že sem směřují žáci základních škol, kteří v prostředí devítiletky působí jako outsideri kolektivu, introverti. Jsou to chytré děti, které neobstojí v dravém dětském kolektivu, a tady u vás rozkvetou.

Je to přesně, jak říkáte. To se tady mnohdy děje. Často komunikujeme s uchazeči a jejich rodiči a ptáme se na jejich motivaci, proč právě naše škola. Zejména je to patrné u víceletého gymnázia a nezřídka se jedná právě o tyto důvody, které uvádíte. Děti mají často obrovské nadání, při tom jsou introverti nebo trpí některou z poruch autistického spektra. Pestrý kolektiv základních škol jim mnohdy nedělá dobře. Zde se sejdou ve třídě podobně nastavených dětí, padnou zábrany nebo obavy z toho, že budou třeba vypadat jako špiti, a skutečně rozkvetou.

Kvalitě vaší školy a dobrým ohlasy určitě přispívá nejen samotná výuka, ale i další věci navíc. Mám na mysli aktivní studentský klub Halahoj. Veřejnosti známá jsou také pravidelná nocktura či

výstavy v galerii Chodba nebo akce typu Kostkohraní. To také není samozřejmost, to se také musí budovat.

To je pravda. Musím říct, že spousta věcí fungovala, už když jsem sem přišel. Je to hlavně o nadšení kolegů, kteří akce dělají a také o invenci a nápadech, s nimiž přicházejí. Snažím se je podporovat, neboť jsou to takové střípky, které dotvářejí dobrý obraz školy. Na prvním místě jde určitě o Halahoj a výbornou práci Vítky Oplatka. Je to práce navíc a musí to být taková práce, kterou člověk dělá rád, protože bez toho by to nešlo.

Co byste přál sobě i vaší škole do dalších let?

Rád bych naší škole do dalších let popřál spoustu nadšených báječných lidí, kteří chtějí společně spolupracovat. Když říkám lidí, myslím tím i studentů. Protože škola to není a priori budova, ale to je komunita lidí. Tohle bych škole přál, ať už tu budu, nebo nebudu. Byl bych rád, kdyby mohla škola dlouhá léta zažívat to, čeho já jsem nyní svědkem.